

NOVA RAST

glasilo
molitvene zveze
za duhovne poklice

leto XIX, september 2009, številka 4

EVHARISTIJA - ZAKRAMENT LJUBEZNI

VSE Z JEZUSOM

*Živiva skupno, ljubi Jezus,
brez tebe manjka mi moči,
s Teboj se ne bojim viharjev,
če moj čolniček vodiš Ti.*

*Moliva skupno, ljubi Jezus,
in najin klic prodre v nebo,
če s Tabo molim, večni Oče
gotovo me uslišal bo ...*

*Deliva delo, ljubi Jezus,
vse misli, pota in skrbi,
obilen blagoslov bo želo,
če z mano delaš Jezus Ti.*

*Trpiva skupno, ljubi Jezus,
naj zbada trnje, rani križ,
izpijva grenki, bridki kelih,
sladak bo, če z meno jtrpiš!*

*Ljubiva skupno, dobri Jezus,
Srce je Tvoje sreče vir!
O daj nebeške mi ljubezni,
daj moji duši Božji mir!*

*In s Tabo si želim umreti,
s Teboj se smrti ne bojim.
Ob Tvoji roki, trikrat Sveti,
naj še v nebesa po hitim!*

*In ko omahnem v težkem boju,
bo Tvoj še zadnji moj smehljaj!
Takrat, usmiljeni moj Jezus,
dobrotno mi odkleni raj!*

POSEBEJ
MOLIMO
ZA VSE,
KI BODO LETOS
ODGOVORILI
NA BOŽJI KLIC

Uvodnik

Drage molivke in molivci za duhovne poklice

Za nami je počitniški čas, ki ga nekateri niso prav veliko občutili, drugi pa so si vzeli čas za oddih in odmik od vsakdana. Vsekakor smo duhovniki precej vezani na cikel pastoralnega leta, ki se vrti podobno kot šolsko leto. Zato je prav, da si v poletnih mesecih tudi duhovnik vzame čas za oddih po končanem delu ob zaključku pastoralnega leta in se nato pripravi na začetek novega. V novem pastoralnem letu nas duhovnike nagovarja leto duhovnikov, ki se je sicer že začelo. Leto duhovnikov ne pomeni, da ste drugi verniki pozabljeni, ampak povabljeni, da se prav tako poglobljate v skrivnost duhovništva in v pomen, ki ga ima duhovništvo za vas in za vso Cerkev. Najmanj k čemur ste povabljeni tudi molivci za duhovne poklice je, da za nas duhovnike molite. Prav tako pa smo duhovniki potrebni tudi drugačne vrste podpore. Velikokrat si želimo, da bi nam verniki dali začititi, da nas potrebujete, da smo za vas koristni, da si želite naše prisotnosti in da cenite naše delo. Mnogokrat so duhovniki razočarani prav zaradi tega, ker vložijo v svoje delo veliko truda, ki ga nihče ne opazi. Res je sicer, da se je treba opreti predvsem na Boga in ne na človeško tolažbo. Vendar nam Bog govori tudi preko bližnjih. Morda si v tem letu, ko naj bi duhovniki poglobili in utrdili svojo istovetnost, želimo tudi tega, da bi nam k utrjevanju naše identitete pomagali vi, verniki, med katerimi ste molivci za duhovne poklice pomemben člen. V letu priprave na evharistični kongres nam bo veliko pomenilo, če si bomo skupaj prizadevali poglobljati se v skrivnost evharistije. Vsak mašnik je bistveno povezan z njo in je ne more obhajati brez vernikov. Zato bo veliko pomenilo, če se boste verniki potrudili za pogostejše in bolj dejavno udeleževanje svetih maš ob nedeljah in tudi med tednom.

Teh nekaj spodbud naj pripomore k prijetnemu branju našega lista, ki je bogat z vsebino, katera nagovarja k poglobljanju skrivnosti evharistije in poklicanosti.

Vlado Bizjak, urednik

Celodnevno češčenje

V Sloveniji je okoli osemsto župnij. V vsaki župnijski cerkvi je shranjeno Najsветеjše, na kar nas opozarja rdeča lučka v bližini tabernaklja. Vprašanje je, koliko časa v dnevu, tednu, letu ... namenjamo obisku pred Najsvětjšim?

Vsaka župnija pride enkrat v letu na vrsto za celodnevno češčenje. To pomeni, da je Najsvětjše na vidnem mestu izpostavljeno skozi ves dan, da bi ljudje molili in slavili Gospoda. Zopet se postavlja vprašanje, koliko časa, če ga sploh kaj, namenimo za molitev pred Najsvětjšim?

Marsikatera župnija ima v dnevu, ko je na vrsti celodnevno češčenje, v času kosila, ponavadi je to med dvanajsto in tretjo uro popoldan, Najsvětjše deponirano in cerkev zaprto. Temu bi težko rekli celodnevno češ-

čenje. Ali nam Jezus pod podobo kruha sploh kaj pomeni?

Pred časom sem bil v Bosni, kjer me je pot zanesla tudi v bližino mošej. Skoraj v vsaki mošaji se je nekaj dogajalo, ne glede na dnevno uro. Vedno je bil kdo na dvorišču ali v notranjosti mošeje. V času, ko je mujezin klical k molitvi, so si ljudje umivali noge in hiteli v notranjost, da ne bi zamudili molitve. Ko je mujezin klical zadnjič k molitvi, je bila ura več kot pol enajstih zvečer, to je dve uri po sončnem zahodu. Tudi ob tako pozni uri so se ljudje udeležili molitve.

Ob teh prizorih nenehnega dogajanja v mošajah me je spreletela bolečina v srcu. Zakaj? Zato, ker je večina naših cerkva skozi ves dan zaklenjenih. Odprte so samo v času svetih maš, kamor, vsaj med tednom,

prihajajo v glavnem tisti, za katere svojce se daruje sveta maša.

Cerkve imamo zaklenjene iz varnostnih razlogov, da ne bo kdo kaj ukradel. Če pa bi bili ob cerkvah in v cerkvah skozi ves dan ljudje, potem tatovi ne bi imeli toliko priložnosti za krajo.

V zadnjem času se veliko pogovarjamo o islamu in se ga bojimo, češ da nas bodo muslimani preplavili. Zakaj se ga bojimo? Bojimo se ga zato, ker smo preveč polovičarski in mlačni kristjani. Če bi si vzeli vsaj kakšno minuto časa za obisk Jezusa v cerkvi, bi bil položaj povsem drugačen. Povsem naravno je, da bo obstal tisti, ki živi v povezanosti z Bogom. Obisk v Bosni me je prepričal, da je islam zelo živ in da ljudje živijo

v povezanosti z Bogom. Zaprte cerkve, ki puščajo samevati našega Odrešenika, pa me navdaja z bojznijo, da krščanstvo v Sloveniji bije plat zvona.

Ne bojmo se ljudi, ki na drugačen način kot mi izpovedujejo vero v Boga, ne bojmo se ljudi, ki imajo drugačno politično prepričanje kot mi, ne bojmo se nikogar in ničesar, samo najdimo pot do cerkve, kjer biva Odrešenik Jezus Kristus pod podobo kruha in se mu izročimo. Vrh našega izročanja pa naj bo reden obisk svete maše.

Amadej Jazbec, CM

Kaj mi pomeni evharistija?

s. Marija Horvat, karmeličanka

Že kot otrok si novega dne nisem mogla predstavljati brez obiska svete maše. Spominjam se duhovnika, takrat je bil g. Jožef Smej, kako zbrano in sveto je izgovarjal besede, ki so padale v mojo dušo in jo napajale z nadnaravnim. Ko pa sem Jezusa prejela v svoje srce, se mi je zdel vsak dan kot praznik. V moči tega daru Božje ljubezni sem živela, se hranila z Njim, ne da bi vedela, kako globoko je vstopil v moje življenje. Bil je dar, ki me je poklical, naj mu služim v molitvi in kontemplaciji. Postala sem redovnica, postala sem karmeličanka. Ta dar sv. evharistije odkrivam vsak dan bolj. Evharistija med vsemi skrivnostmi naše vere najbolj posega v naše vsakdanje življenje, morda bolj kot sem si predstavljala. Približa nam Jezusovo zemeljsko življenje, njegovo odrešilno trpljenje, smrt in vstajenje,

tako da to postane skrivnostno navzoče. S pomočjo evharistije traja njegova daritev na križu skozi vse čase in veke do konca sveta.

Naša sveta mati Terezija je, ko je ustanovila kak nov samostan, vedno postavila v središče kapelo z Najsvejšim, da bi sestre doumele, kdo je središče našega življenja. Toda Jezus ni ostal na zemlji samo v sv. evharistiji, s katero se hranimo enkrat na dan. Jezus je ostal v Božji besedi, še posebej tam, kjer sta namreč dva ali so trije ... v medsebojni ljubezni, v bratu, v odgovornih ... To pa mi daje priložnost, da se tako večkrat hranim z Njim. Evharistija mi razkriva Devico Marijo, prvi živi tabernakelj, ki je šla k Elizabeti, da ji služi, da se razdaja, tako kot me sestre v samostanu.

Rada vstopam v kapelo, da se srečam z Jezusom v češčenju, v karmici svojega srca, kjer se mu zahvaljujem, ga poslušam in prosim, predvsem pa da ga ljubim, ker je vstopil v moje življenje bolj kakor kisik v moja pljuča, bolj kakor kri v moje žile.

Vstopil je v moje življenje, ko mi nihče ni mogel pomagati ali me potolažiti.

Prosim ga, da bi bila vsaj malo hvaležna, da bi mu z življenjem izrazila to mojo borno ljubezen.

»Sejalci evangelija poklicanosti: Beseda, ki kliče in pošilja«

je bila tema evropskega kongresa o duhovnih poklicih, ki je od 2. do 5. julija 2009 potekal v Rimu. V soboto, 4. julija, je udeležence kongresa sprejel v privatni avdienci sveti oče Benedikt XVI.

V nagovoru je dejal, naj bomo duhovniki in animatorji poklicne pastorale po Kristusovem vzoru kot pšenično zrno, zmožni odpovedati se sebi, da bi lahko izpolnili Očetovo voljo. Pozval nas je, naj bomo sejanci zaupanja in upanja. To sejanje zaupanja in upanja med ljudmi je še posebej potrebno danes, ko mlade pogosto muči zbežnost, ko so človeške besede pogosto brez prihodnosti, smisla in močnosti ... ko se razširja neka drža nestrpnosti in nezmožnost življenja v pričakovanju. Vendar je po papeževih besedah tudi ta ura lahko Božja ura, čas za njegov klic, ki ga posreduje z močjo in učinkovitostjo svoje besede ter zarisuje pot upanja k polnosti življenja. Božja beseda lahko resni-

čno postane luč, moč in vrelec upanja ter smerokaz za pot, ki vodi k Jezusu – k Njemu, ki je pot in vrata, in v njegovem križu prepoznamo polnost ljubezni, je poudaril sveti oče.

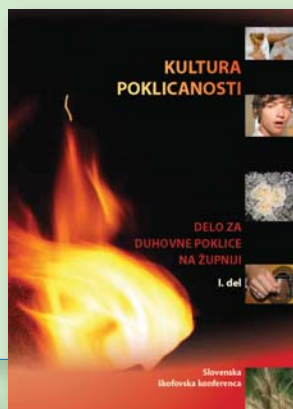
Papež je spomnil še na leto duhovništva, ki se je začelo 19. junija, in ponovno izpostavil njegov pomen. Kot je dejal, je leto duhovništva lepa

priložnost za ponovno odkritje globlje- ga smisla pastorale poklicev. Obenem je to priložnost za prenavo temeljnih prvin duhovnikovega poslanstva in poslanstva drugih pastoralnih delavcev. Potrebno je pričevati preprosto in verodostojno, na vsakem koraku slediti Gospodu, ga poslušati, pri iskanju Boga in pristne sreče mlade prav usmerjati ter se osredinjati na resnico, ki edina lahko zagotovi notranjo svobodo.

NOVA KNJIGA
KULTURA POKLICANOSTI:
Delo za duhovne poklice na župniji,
1. del.

Knjižico je izdala Slovenska škofovska konferenca. V njej najdemo najrazličnejše spodbude in možnosti za delo za nove duhovne poklice na župniji. Priporočamo jo župnikom in drugim pastoralnim delavcem, zlasti še članom župnijskega sveta.

ŠKOFIJSKI MOLITVENI DAN
za duhovne poklice

bo v soboto, 12. septembra 2009

ZA NADŠKOFIJO MARIBOR

ob 8.30 na Ptujski Gori.

ZA ŠKOFIJO CELJE

ob 9.00 v Petrovčah.

ZA ŠKOFIJO MURSKA SOBOTA

ob 9.30 v Veržeju

Podrobnejši program bo objavljen v tedniku Družina.

MOLITEV in SVETA MAŠA
za nove duhovne poklice
in njihovo stanovitnost

bo v sredo, 16. septembra 2009, ob 10. uri

v kapeli šolskih sester
na Strossmayerjevi 17 v Mariboru.

Vhod zadaj z dvorišča.

Pričakujemo vas!

Izdal: **Center za duhovne poklice mariborske nadškofije,**
Slomškov trg 20, 2000 Maribor
<http://cdp.nadskofija-maribor.si>

Uredniški odbor: Stanislav Slatinek, Amadej Jazbec
Srečko Fras, Petra Schintler in s. Štefka Klemen.

Odgovarja: Vladimir Bizjak.

Založila: Slomškova družba d.o.o. Maribor.

Prelom in priprava za tisk: Andrej Šauperl

